

1043

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΣΤΙΧΟΙ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΣΥΝΗΣ

ΟΛΓΑΣ Ν. ΔΟΡΕΝΤΣΑΤΟΥ

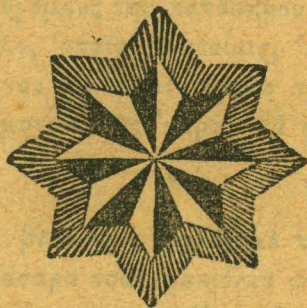
μαθητρίας,

κατά την τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων,

2 Ἰουλίου 1900,

τῶν ἐν Ἀργοστολίῳ ἐκπαιδευτηρίων

ΣΩΤΗΡΙΟΥ Δ. ΡΑΖΗ.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΓΕΡΩΣ ΔΙΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ (*)

Ἄχ!... εἶδα φῶς... Ἐφύγαν τὰ σκοτάδια,
σὰ φοβισμένα, πονηρά κουνάδια.

Ἄστραψ' ἡ χώρα ἠλεκτροφωτισμένη,
σὰ νύφη με' διαμάντια φορτωμένη,

ὅπου σπιθοβολοῦν, σὰ νὰ ζητοῦνε
τὴ λάμψη τῶν 'ματιῶν της νὰ ὑπερβοῦνε
καὶ ἀπὸ ἔρμη χώρα, μαύρη, σκοτεινὴ,
τώρα πολιτισμένη, φωτεινὴ,

ποδὲς δρόμους της κατάσπρους μᾶς ἀνοίγει.
Ἰστὸ μόλο, 'σταῖς πλατείαις, 'στὰ σωκάκια,
χαρούμενος ὁ κόσμος, κόσμο σμίγει
κι' ἀλησημονάει τῆς 'μέρας τὰ φαρμάκια.

Νὰ 'βλέπαν ἡ γρηαῖς με' τὰ λανάρια
καὶ τ' ἄσπρα τους φακίδλια στὰ κεφάλια,
(ποῦ ἐφέγγανε με' πῆλινα λυχνάρια,)
τὸ ἠλεκτρικὸ, θὰ 'βλιάζαν. « Πῶ, πῶ, χάλια!

(*) Αὐτοὶ οἱ στίχοι ἐγγραφθήκαν γιὰ νὰ ἀπανγηλοῦνε εἰς
τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐκπαιδευτηρίων. Ῥαζὴ καὶ ἀναφέρονται εἰς
τὴν πρώτη βιβλινά, ποῦ τὸ ἠλεκτρικὸ τῶς ἐπρωτόειδε... τὰ
σκοτάδια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

« Μὲ σύρματα νὰ πλέξουνε, Θεούλη μου,
» τὴ χώρα, νὰ τὴν κάμουνε μιά τσάκα!...
» Πῶ, πῶ, ὀργικά!...» Οὐμῶμαι τὸν παππούλημου,
ποῦ μῶλεγε, μὲ τὴν πλατεῖά του βράκα.

« Ἐτοῦτ' οἱ προκομμένοι θά μ'αξιώσουνε,
» παιδάκι μου, μὲ μίας τοῦ διαόλου,
» τὴν κόλαση θά ἰδῆς νὰ διαπλατώσουνε! »
'Εγ' ὁμῶς δὲν τοῦ 'πίστευα καθόλου.

'Αχ! τί ἄσπρο φῶς!... μου 'ξάλισε τὸ νοῦ,
ἄκουσα τὴν καρδιά μου νὰ πετάξῃ.
(Αὐτ' ὁμῶς δὲν τὸ λέω καμμιανοῦ,
μήπως... εὐαίσθητο ὕλα μὲ φωνάξῃ.)

Λές κ' ἔρτε κάτω ὁ ἥλιος κ' ἐμοιράσθηκε
σὲ τόσα φαναράκια κρεμασμένα.
Τηρῶντάς τα θαμβώθηκα, χρειάσθηκε
νὰ μείνω μὲ τὰ μάτια μου κλεισμένα...

Κ' ἐνῶ γιὰ 'λίγο τάκλεισα, τί εἶδα;
πὼς φεύγανε τὰ παλαιὰ φανάρια
σὺλιντριχα... τοὺς εἶχε στρίψει ἡ βίδα
κι' ἐφεύγαν σωριαστά, μαλλιά-κουβάρια.

Μὲ πῶς τὸ φυτὴλι τὰ μπαζίνια,
καὶ χώρις στάλα λάδι... 'ντροπιασμένα,
σὰν κουκουλιᾶ γιαις ψώφιας ἀπ' τὴν πείνα,
'πετούσανε κ' ἐκεῖνα 'στά χαμένα!...

Τὰ μάτια μου πάλε ἀνοίξα... Νὰ πᾶτε
'στ' ἀγύριγο, φωνάζω, παληοφάναρα,
ταῖς νυχτερίδαις πγαίνετε κλουθάτε,
ποῦ ἐβέγγετε σὰ νὰ-στε κλεφτοφάναρα!

Ὁ ἠλεκτρισμός πλημύρισε τὴ χώρα.
Πολιτισμός κ' ἠλεκτρισμός εἶν' ἓνα.
νὰ ἠλεκτρισθῇ ἡ ζωὴ μας ἔλθ' ἡ ὥρα,
καὶ νὰ σβυσθοῦν τὰ μαῦρα περάτμενα.

Τὴ νύχτα θά μᾶς λούζῃ μὲ τὸ φῶς του,
καὶ τὴν ἡμέρα, ὁ νοῦς φωτολουσμένος,
τὴν καρδιά μας, ὅπου'ν' ὁ εὐντροφός του,
θὰ ὑψῶνῃ, θὰ ἡμερώνῃ, μαγεμμένος.

Ὁυμήθηκα τὴν πρώτη τὴ βραδυά,
ὅπου τὸ φῶς πρωτάναψε... Τί τρέλλα!...
δὲν ἔμεινε 'στὸ σπητὶ τῆς γῆρας,
μεσέκοπη κι' ἀνύπανδρη κοπέλλα.

Τὸ φῶς ἐκεῖνο μ' ἀναψε τὰ στήθια,
 μοῦ ἐρχότουνε νὰ βγάλω μιὰ φωνή.
 Ἀχ! φῶς ἠλεκτρικὸ ... ἄχ ἄσπρη ἀλήθεια!
 μοῦ ἐρχότουν ... νὰ τοῦ δώσω ἓνα φιλί.

Μοῦ ἐρχότουν σὰν τὴ φέλλα νὰ πετάξω
 ἀπάνου του, νὰ κάψω τὰ φτερά μου,
 ὅσταις μύταις νὰ σκωθῶ ... Θεέ, νὰ κράξω,
 χύσε φῶς ὅμοιο, θεῖο, ὅσπην καρδιά μου.

Τοὺς στοχασμοὺς τοῦ νοῦ μου ἠλεκτροφώτισε,
 νὰν καθαροί, κρυστάλλινοι γιὰ Ὑένα.
 τὰ αἰσθηματά μου φῶς οὐράνιο πότισε,
 νέε ζωὴ ν' ἀναπλασθῇ ὅς ἐμένα.

Ὅσπης ἀρετῆς τὸ δρόμο, βόηθησέ μου.
 νὰ λάμψη, ὅπου ποτὲ νὰ μὴ σκοντάψω ...
 Δικό Σου φῶς εἶν' τοῦτο ... Ἀχ! Θεέ μου,
 Σέ θε νὰ ὑμνῶ ὅσων ζω ... δὲ θε νὰ πᾶψω.

Αὐτὸ τὸ ἠλεκτρικὸ, ὅσπην κοινωνία
 ἄς δώση ψυχὴ νέε, τ' ἄγρια πάθη
 ἄς σβύσῃ ... Ἀς ξεριζώσῃ τὴ φωταφία
 ἀπ' ταῖς καρδιαῖς μας, κάθε μαῦρο ἀγκάθι.

Ἀλλὰ πετῶ πολὺ, πολὺ ὕψηλὰ ...
 καὶ φοβοῦμαι μὴν πέσω ... ὅπως ὁ Ἴκαρος,
 ὅπου τῶλυωσε τὰ κέρινα φτερά
 ὁ Ἥλιος ... κι' ἐσωριάστηκε ... ὁ παλλήκαρος!

Γιὰ τοῦτο ἄς καταιβῶ, καὶ ... πρῶτα, πρῶτα,
 ζήτω τὸ φῶς ... κι' ὅποιος ζητάει σκοτάδια,
 ἄς πόη μὲ τὸ φανάρι, ῥῶτα, ῥῶτα,
 γυρεύοντας νὰν τὰ βρῇ ὅσπὰ πηγάδια.

Κι' ἔπειτα χίλια ζήτω ἀπ' τὴν καρδιά μας,
 ὅς ὅποιον τὸ φῶς μᾶς ἔφερε, ὅς αὐτὴ
 τὴν τόσο σκοτεινὴ ἀπελπισιά μας,
 κ' ἠλεκτρικὴ μᾶς ἔδωκε ζωή.

Τὸ σκότος, ὅπου τὰ ἐγκλήματα σκεπάζει,
 τὸ ὅσκέπασε ὁ ἠλεκτρικὸς λαμπτήρας.
 Μ' ἐμέ, λειπὸν, κάθενας σας ἄς κράξῃ,
 ζήτω τὸ φῶς, τοῦ τόπου μας σωτήρας.

3013 TAB 0 ΚΕΡΕΓΙΟΣ Γ. ΑΒΑΙΧΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΛΟΓΙΟΥ

... ἄλλὰ πάλιν ὁλοῦνται ἄλλα
 ... ὁλοῦνται ἄλλα πάλιν
 ... ὁλοῦνται ἄλλα πάλιν

... καὶ πάλιν ὁλοῦνται ἄλλα
 ... ὁλοῦνται ἄλλα πάλιν
 ... ὁλοῦνται ἄλλα πάλιν

Τιμάται λεπτὰ 10.

... ὁλοῦνται ἄλλα πάλιν
 ... ὁλοῦνται ἄλλα πάλιν
 ... ὁλοῦνται ἄλλα πάλιν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 ΑΔ. 52.412.0010